

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. 1/2 an
9 cor. 1/4 4.50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Revanche.

Știrile de pe câmpul de război germano-francez sunt tot mai puțin favorabile Franței.

După nereușita ofensivei franceze, Germanii făcându-și drum prin Belgia, au atins granița franceză, ocupând orașele Reims și Maubeuge, înaintând, cu o celeritate înspăimântătoare spre Paris.

Guvernul francez, în frunte cu președintele republicii au părăsit capitala, refugiându-se, — nu în Lion cum era vorba la început — ci în extremitatea sud-vestică a țării: Bordeaux și Toulouse.

Refugiarea guvernului a produs o consternație de nedescris în Parisieni, cari aud deja bubuitul tunurilor teutonice, închizând porțile orașului-lumină, pregătindu-se pentru împresurarea fatală.

Lumea rămâne surprinsă de această ingenunchiare a Franței. Se știe doar, că poporul francez se pregătește de peste patruzeci de ani, să spele rușinea dela Sedan și să se răfuească cu Berlinul, dictând acolo condițiile grele și umilitoare a revanche-ului.

Lucrurile s'au dezvoltat însă cu totul altcum.

Franța, purtătoare de lumină, după acest război, va fi probabil, necesitată să abzică pentru totdeauna la glorie de a conduce lumea și cu arma.

Rolul acesta va reveni Germaniei, iar Franța își va vedea de rolul ei de civilizator.

Și va mai avea ocazie Franța — în decursul acestui război — să reflecteze asupra unor împrejurări, cari îi scăpaseră din vedere, în vremea din urmă.

Va înțelege, că nu e bine, să detronezi deodată pe Dumnezeu, nici să-i pângărești bisericile, ocupân-

du-le cu baioneta. și înjugând pe preoți dela altar, în măcelul încăierărilor.

Va înțelege, că numai *rațiunea pură*, — căreia i-se închinău exclusiv, — nu poate salva un neam ajuns pe panta decadinței și că un stat, oricât de civilizată ar fi el, se prăbușește ca o clădire zidită pe nisip, dacă lipsește din el *forța morală*, ce o dă religia creștină, cea atât de huiduită în Franța.

Germania nu va dori nimicirea Franței, cum nimeni nu o dorește. Dar înfrângerea ei apropiată va fi o *lecție* foarte instructivă, pe care o putem rezuma în două cuvinte: „Înapoi la biserică!”

Încoronarea papei.

Duminecă, în 6 Septembrie a avut loc încoronarea papei Benedict XV în capela Sixtină a Vaticanului, după ceremoniile preserise. Luându-se în considerare vremile de război de astăzi, încoronarea nu s'a făcut în biserică sf. Petru, ci cu excluderea publicului mare, actul încoronării s'a desfășurat în capela Sixtină. Dela timpul încoronării se socotește timpul domniei unui papă.

Din prilejul alegerii de papă în toate bisericile catolice din lume, s'au celebrat liturgiile de mulțumită.

Ziarul din Roma „Tribuna” scrie, că noul papă încurând va face numiri însemnate. Astfel cardinalul *Maffi*, arhiepiscopul cardinal din Pisa, va fi chemat la curia romană, unde va fi șeful celei mai importante congregații. Cardinalul *Guistini*, încă va avea influință mare sub noul papă.

Despre încoronarea lui Benedict XV și despre evenimentele împreunate cu pășirea pe tron, se spun următoarele:

Încoronarea.

La actul încoronării de papă alui Benedict XV, săvârșit Duminecă în 6 Septembrie a. m. au luat parte toți diplomații acreditați pe lângă sfântul scaun, marele magistrul al ordinului cavalerilor de Malta, patriciani din Roma, delegații diecezelor Genua și Bologna, precum și rudeniile papei, cari au avut loc, într'un balcon separat.

Conductul încoronării s'a început din locuințele papei și trecând prin Sala Cle-

mentina, Sala Ducală și Sala Regală prin mijlocul gardei palatului, a gardei nobile și helvețiene, a intrat în capela Sixtină. În fruntea conductului, trîmbețe de argint cântau imnul papei.

În conduct au luat parte toți demnitarii curții papale, în ordinea fixată, apoi capii bisericești și în urmă, înaintea papei veniau patriarhii și cardinalii.

Sfântul părinte era purtat pe sedia gestateria; ajungând înaintea capelei, un ceremonier aprinzând un mănunchiu de călți în trei rânduri s'a adresat către papa zicând: Preafericite părinte, astfel te ce mărire a lumii.

Ajungând la treptele altarului și terminând rugăciunea, cardinalul *Della Volpe* a întins papei palliul, primind în timpul acesta omajul cardinalilor și a altor capi bisericești. Înainte de a-se continua liturgia, un cardinal a recitat litania rânduită anume spre scopul acesta. Apostolul și evanghelia au fost citite în limba latină și greacă, ca semn al unității credinții. Papa a împărtășit și pe cei doi cardinali, cari au asistat.

După sf. liturghie papa a luat loc pe tronul papal pe cap avea mitra. În timpul cât clerul cânta imnul „Corona aurea super caput eius” și cardinalul subdecan *Agliardi*, recita Tatăl nostru, a luat început actul încoronării. Cardinalul *Cagiano de Azevedo* a luat mitra de pe capul papei, iar *Delle Volpe*, punând în cap tiara, a zis următoarea rugăciune:

„Primește tiara împodobită cu trei coroane și să știi, că Tu ești părintele principilor și regilor, și al țărilor depe rotogolul pământului, locuitorul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine mărire și onoare în vecii vecilor, Amin”.

Noul papă a binecuvântat apoi pe cei de față și ceremonia s'a terminat la ora 1 după amiază. La reîntoarcere în camerele sale, Sfinția Sa a fost ovaționat viu de cei adunați.

Părerile ziarelor din Roma.

Organul Vaticanului *Osservatore Romano*, scrie despre alegerea lui Benedict XV următoarele. În Europa, dar și afară de Europa se aude detunătura armelor. Pretutindenea se pot observa tendințe războinice. Dorința papei e să reverse pace. Suntem siguri, că Sfântul Părinte recunoaște seriozitatea sărbătorească a orei și se va consfinți acestei datorințe. Benedict XV va fi pontificele clipei istorice de azi, dar și a acelei epoci istorice, care se începe cu această clipită.

Tribuna serie, că Sfinția Sa dela început a dat mare dovadă de tact politic și de simțul său față de viața reală, prin aceea, că a ales de secretar pe *Ferrata*, care va fi un demn reprezentant al intereselor Vaticanului. Prin papa Benedict XV și prin cancelarul *Ferrata*, se înnoiește sfera înaltă a politicii Vaticanului.

Te Deum la Viena.

Duminecă s'a oficiat la Viena o liturghie de mulțămintă din prilejul alegerii de papă. La misa din castelul împărătesc din Schönbrunn, au luat parte, Maiestatea Sa, arhiducii și arhiducesele, cari s'au aflat în Viena, dignitarii curții și ai statului, ministrul preș. *Stürgkh*, cu membri guvernului, apoi contele *Berchtold*, ministru de externe, *Krobotin*, ministru comun de războiu, *Bilinski*, ministru comun de finanțe, baronul *Burian*, ministru a latere, *Scapinelli*, nunțiu apostolic. Liturghia a fost celebrată de parohul curții, prelatul *Seidl*, cu mare asistență. După slujbă a fost Te Deum.

În biserica sf. Stefan de asemenea s'a celebrat liturghia de mulțămintă, la care au luat parte membrii corpului diplomatic, demnitarii de curte și de stat, membrii guvernului, primarul *Weiskirchner*, membrii consiliului comunal și alții.

Primirea corpului diplomatic.

Luni, în 7 Septembrie a primit Benedict XV în sala tronului, pe membrii corpului diplomatic, acreditați pe lângă sf. Scaun. Sfinția Sa a apărut în sală încunjurat de suita curții papale și a ocupat loc pe tron. După aceasta, ambasadorul austro-ungar, principele *Schönburg-Hartenstein*, doyenul corpului diplomatic, a adresat papei următorul discurs, în limba franceză:

„Sfinția Voastră! Vestea aceea, că biserica catolică, a primit în persoana venerabilă a Sfinției Voastre, pe noul său principe, a provocat o vie bucurie în toată lumea catolică. Noi, cari ne împărtășim de

onoarea și distincțiunea, de a putea lucra în jurul tronului apostolic, ca membrii corpului diplomatic a Vaticanului, simțim această bucurie în măsură îndoită. Pătruns de aceste sentimente, corpul diplomatic, s'a grăbit a se aduna, ca să prezinte la picioarele Sfinției Voastre, omagiul său, profunda stimă și cele mai bune doriri, față de persoana preînaltă a Sfinției Voastre“.

Pontificele a răspuns în limba franceză. Și-a exprimat dorința febrilă, ca fiecare națiune să-și aște fericirea și că relațiunea bună cu statele reprezentate pe lângă sf. Scaun, să perdureze intactă și pe mai departe.

După aceasta papa s'a coborât de pe tron, întinzând mâna diplomaților, cari au sărutat-o și s'a întreținut câteva momente cu fiecare.

Reprezentantul Belgiei, a întins Sfinției Sale o covertă, în care se cuprinde telegrama de felicitare a reginei Belgiei.

După această audiență, corpul diplomatic s'a prezentat și înaintea secretarului papal, a lui *Ferrata*.

Consistor papal.

Secretarul de stat *Ferrata*, a comunicat corpului diplomatic, acreditat din Vatican, că consistorul de Marți, din cauza războiului, va fi strict de caracter privat și de aceea nici nu s'au lansat invitații.

Prinsonerii de războiu.

În războiul mondial, fără păreche în istoria ce decurge înaintea ochilor noștri, zi de zi auzim despre prinsonerii de războiu. În ce privește modul de a tracta cu prinsonerii, cele mai vechi dispoziții le aflăm în contractul încheiat între Leopold I și Ludovic al XIV-lea, la a. 1692. Conform învoielilor reciproce din acest contract, cu prinsonerii de războiu trebuie să se tracteze uman, să-și capete zilnic porția de

pâne și la 8 zile să li-se schimbe pielele și să dorme. Tot la două săptămâni apoi, prinsonerii se schimbau imprumutat de părțile beligerante. Dacă prinsonerul era de rang înalt și nu era cu cine să fie schimbat, trebuia să plătească pentru el, preț de răscumărare.

Turcii nu respectau convenția această și ei de fapt pe ostașii prinși în războiu, puneau în lanțuri și-i vindeau ca pe niște sclavi. Erau cruțați numai prinsonerii de rang mai înalt, pentru a căror eliberare cereau sume enorme.

De atunci s'a tractat chestia prinsonerilor în diferite conferințe internaționale. Astfel în 1864 la Genă, 1868 în conferința dela Petersburg, dar mai ales în conferința dela Bruxelles din 1874. La inițiativa Rusiei au luat parte la această conferință reprezentanții tuturor statelor. Ca principiu fundamental s'a primit aceea, că statele creștine ale Europei condamnează astfel mijloace de luptă, cari nu sunt absolut necesare, pentru atingerea scopurilor militare, sunt contrare obiceiurilor cavaleresti de luptă.

Se opune umanismului, ca să se folosească arma față de astfel de dușmani, ca să se predate pentru grație.

În decursul luptelor mari totdeauna întâmplă, că trupe întregi ajung în situații atât de nefavorabile, încât nu se pot retrage, dar nici lupta nu o mai pot susține, căci s'ar expune unui adevărat măcel.

În astfel de situații, trupele, ori că și corpuri întregi de armată sunt silite să se predea. Hotărârea aceasta și-o manifestă prin ridicarea steagului alb. La această luptă încheată și înainte de toate partea, care s'a predat trebuie să depună armele. Trupele desarmate sunt conduse apoi de învingători și supravegheate.

Cu prinsonerii trebuie să se tracte omenește; ostașii de rând sunt păziți, ofițerii, dacă promet, că nu vor fugi, umbra liberi.

Războiul european.

De pe câmpul de luptă din sud, sosesc știri foarte importante. Puternice trupe sârbești au încercat să treacă peste Sava și să pătrundă pe teritoriul nostru pe la *Mitrovitza*. Dar încercarea aceasta s'a frânt de trezvia și bravura ostașilor noștri: aproape cinci mii de sârbi au fost prinși, dar au câștigat și muniții însemnate dela sârbi.

Capturarea diviziunii din valea Timocului, — vestită prin curajul ei, — e un eveniment atât de important, încât arhiducele *Friedrich*, comandantul întregii puteri armate, a cuprins bravura aceasta a ostașilor noștri în poruncă de zi, și a comunicat-o tuturor trupelor.

Generalul de infanterie *Liborius Frank*, comunică mai cu deamănuntul încercarea sârbilor de a trece Sava. Din raportul lui *Frank* se constată,

că o întreagă divizie sârbească, diviziunea din valea Timocului, a încercat Duminecă la 6 Septembrie să treacă peste Sava. Trupele noastre îndată au împărșiat pe sârbi, cari nu s'au înecat în Sava, au fost făcuți prinsoneri. După rapoartele de până acum, au fost prinși ca la cinci mii sârbi.

Învingerea aceasta arată, cât de corectă a fost tactica armatei noastre, de a rămâne în defensivă față de sârbi pânăcând, oștirea principală e angajată la nord cu rușii.

Pe câmpul de luptă din nord, de câteva zile e liniște. Liniștea aceasta e ruptă de o știre favorabilă pentru noi: generalul *Höfer*, substitutul șefului statului maior, comunică, că dușmanul a primit întărituri, care să ia din nou lupta, cu oștirea învingătoare

alui *Dankl*. Dar trupele de sub comanda generalului *Kestranek* au respins cu vehemență atacul sângeros trupelor rusești și în lupta aceasta făcut șase sute prinsoneri ruși.

Prin urmare, pe teatrul luptelor din nord, sub zidurile Lublinului, meile nu pauzează; și până acum nu se auzim numai știri de învingere.

Din războiul din Rusia, ni-se semnalează o veste foarte importantă: germanii au cuprins deja la 29 august Radomul.

Orașul Radom are aproape aceeași situație ca și Lublinul, numai că este situat de partea stângă a Vistulei, când Lublinul de partea dreaptă. Află cam la aceeași distanță de Galați, ca și Lublinul. La începutul campaniei, trupele noastre, au p

deodată pe ambele părți ale Vistulei, spre Lublin și Radom; dar înainte de a ajunge la Lublin, Dankl a rechemat oștirile, cari înaintau spre Radom. Se vede deci, că locul acestora, l-au ocupat trupele germane.

*

O dovadă eclatantă a neutralității României, spun foile maghiare — o vedem în faptul, că după lupta dela Novosulitza, mulți ostași ruși au trecut granița României. Aici însă, numai decât au fost desarmați de ostașii români. Un semn mai liniștitor, pentru neutralitatea României, nici nu se poate aștepta.

O trupă sârbească capturată.

Budapesta, 7 Sept. Dela comandamentul cartierului general a sosit următorul comunicat:

Comandantul armatei a lansat pe ziua de 7 Septembrie următorul ordin de zi:

Vă aduc cu bucurie la cunoștință că o armată sârbească în număr de 4000 soldați, care a cercat să invadeze teritoriul spre ost de Mitrovița, a căzut ca prinsoneri în mâinile noastre. Cu acest prilej bravele noastre trupe au capturat cantități mari de muniții. Aceste fapte să se comunice fără amânare tuturor trupelor noastre. *Arhiducele Frideric*, general de infanterie.

(Secția presei ministrului-prezident).

Zagrab, 7 Sept. Biroul de presă al guvernului Croației publică următorul comunicat oficial:

Trupele austro-ungare au nimicit în 6 Septembrie armata sârbească a Timocului, care a încercat să treacă la Mitrovița râul Sava. Cei cari n'au căzut în aceste lupte au fost prinși. Numărul prinsonerilor este până acum 5000. Trupele noastre au capturat mari cantități de muniții. *Frank*, general de infanterie.

(Secția presei ministrului prezident).

General sârb în fruntea muntenegrinilor.

Roma, 7 Sept. Biroul ungar de coresp. comunică: Generalul sârb Jankovics, însoțit de doi ofițeri superiori sârbi, a plecat în Muntenegru, pentru a conduce operațiunile militare ale Muntenegrilor.

Ofițeri ruși în armată Sârbă.

Budapesta. (Cenzurată). Lui »Kölnische Zeitung« i-se comunică din Sofia: 250 de ofițeri ruși au fost trimiși și împărțiți în armata sârbească. (Agenția telegrafică ungară).

Lupte la Lublin.

(Comunicat oficial). Rușii au bombardat în 3 Septembrie întăriturile ridicate într'un cerc larg în jurul Lembergului. Trupele s'au retras însă mai înainte pentru că orașul să nu fie eventual expus unei bombardări și pentru că și considerațiile de tactică argumentau pentru cedarea Lembergului fără luptă. Rușii au bombardat deci întăriturile neapărate. Armata lui Dankl se găsește din nou în luptă violentă. În celelalte puncte ale liniei noastre de bătaie stăpânește liniște după luptele mari din săptămâna trecută.

(Agenția telegrafică ungară).

Din nordul Galiției.

Budapesta 9 Sept. Biroul tel. și de coresp. publică următorul comunicat:

Correspondenții de războiu comunică: Operațiunile pe câmpul de luptă din Galiția s'au reluat, fiind favorizate de un timp prielnic.

200 milioane tribut de războiu.

Comandamentul oștirii germane, care a intrat în marele oraș francez Lille, a comunicat primarului orașului, că *haraciul orașului Lille s'a statorit în 200 milioane franci.*

(Agenția telegrafică ungară)

Capitularea cetății Maubeuge.

Biroul tel. ungar comunică:

Berlin, 8 Septembrie. Din cartierul general german se comunică:

Cetatea franceză Maubeuge a capitulat ieri. În mâinile noastre au căzut 40.000 prinsonieri, între cari patru generali, mai departe 400 tunuri și mari cantități de muniții.

Aeroplanе franceze capturate.

Budapesta 9 Aug. Ziarul »Kölnische Zeitung« comunică:

Germanii au capturat în Reims întregul parc de aeroplanе al armatei franceze din Reims. Sau capturat cu 10 biplane franceze, 20 monoplanе, gata de plecare, precum și numeroase motoare. Valoarea prăzii este de un milion.

Un aviator german peste Petersburg.

Berlin, 8 Septembrie. Înainte cu câteva zile înainte a apărut un aeroplan german deasupra Petersburgului. Aviatorul german a aruncat pe străzile orașului numeroase ziare și foi volante germane, în cari erau anunțate victoriile armatelor germane și

austro-ungare. Deși a fost luat la țântă, aviatorul s'a reîntors sănătos în Germania.

Ocuparea orașului Reims.

Berlin 8 Sept. Despre intrarea Germanilor în Reims corespondenții de războiu comunică, că la început nu voia nimeni să dea crezământ spuselor poporațiunii, că orașul Reims a fost evacuat. Căpitanul Auchbrecht a luat asupra-și rolul să stabilească dacă Reims a fost evacuat. Dintre numeroșii soldați germani, cari s'au anunțat de bună voie, căpitanul a ales trei ofițeri, doi subofițeri și șapte soldați. Patrula aceasta a traversat o pădure lungă de 6 kilometri și a ajuns la fortul Vitrier, care a fost găsit evacuat. Seara la 9 au ajuns la porțile orașului și continuându-și drumul s'au oprit în fața primăriei, unde primarul le-a declarat, că predă orașul în proprietatea germană și că se pune patrulei la dispoziție ca ostatec pentru siguranța trupelor germane. Un sublocotenent a fost retrimis să comunice, că Reims-ul a fost evacuat.

Iarăș bombe asupra Parisului.

Budapesta, 9 Sept. (Telegr. cenz.)

«Berliner Tagblatt» anunță: Un aviator german a aruncat ieri 12 bombe asupra Parisului.

Un comunicat al cancelarului Germaniei.

»Nord-deutsche Allgemeine Zeitung« reproduce următoarele declarațiuni făcute de cancelarul imperiului reprezentanților agențiilor telegrafice Americane »United Press« și Associated Press«:

Nu știu ce se crede în America cu privire la acest războiu, dar bănuiesc, că schimbul de telegrame între împărat și țar și regele Angliei au fost cunoscute la timp acolo. Acest schimb de telegrame arată în mod incontestabil în fața istoriei, că împăratul Germaniei s'a străduit până în ultimul moment să mențină pacea. Silințele sale însă au rămas zădarnice, pentru că Rusia era hotărâtă la războiu cu orice preț și pentru că Anglia, care de zeci de ani încurajează naționalismul germanofob din Franța și Rusia, nu a lăsat să treacă ocaziunea admirabilă ce se prezenta, de a dovedi marea sa dragoste pentru pacea de care tot vorbește.

Fără acestea, cel puțin un războiu al Germaniei cu Franța și Anglia ar fi putut fi evitat. Când arhivele se vor fi deschise, lumea va putea afla

de câteori Germania a întins o mână pacifică Angliei, dar Anglia n'a voit să fie seamă de amăciția Germaniei.

(Agenția Wolff.)

Războiul pe mare.

Agenția Wolf anunță, că conducătorii partidelor burgheze din Reichstagul german, în ședința lor ținută sub prezidenția vice-prezidentului dr. Paasche au luat hotărîrea dela vale:

„Subscriși membri ai Reichstagului sunt hotărîți a-și pune în cum-pănă toată influința ce o au asupra partidelor lor și în Reichstag în scopul ca orice dispoziție a biroului de marină imperial, necesară în urma războiului, să se aprobe atât din punct de vedere al dreptului bugetar cât al socoților de stat. Mai cu seamă sunt aplicați să se întrepună pentru următoarele puncte: 1. Inlocuirea imediată a vaselor pierdute; 2. Executarea imediată a hotărîrilor luate în 1912; 3. Să se înceapă construirea vaselor plănuite pentru 1915; Reducerea durabilității vaselor dela 20 la 15 ani. Dr. Paasche, baronul Gamp, Erzberger, Gröber, Wiemer, contele Westarp, Schultz (Bromberg).

Hotărîrea aceasta a fost adusă imediat la cunoștință secretarului de marină al imperiului.

Anglia a cumpărat flota Portugaliei.

Un ziar din Rotterdam află, că Anglia a cumpărat întreagă flota de războiu a Portugaliei.

Războiul ruso-turc.

Ziarele maghiare scriu: În Turcia mobilizarea generală e pe sfârșite. Mobilizarea s'a făcut în cea mai mare grabă. (Au trecut și prin Arad rezerviști chemați sub drapel, din străinătate. Red. Rom.) 800.000 de ostași stau gata de luptă. Acuma Turcia, învățând din trecut, s'a provăzut din belșug, cu toate cele necesare. Probabil Turcia va avea să lupte și în contra Greciei, nu numai în contra Rusiei. În acest războiu va fi sprijinită însă de Români și de Bulgari.

Acordul anglo-franco-rus. Berlin, 7 Sept. Din Londra se comunică, că astăzi s'a publicat o declarațiune, în care Anglia, Rusia și Franța se obligă reciproc, că toate trei statele numai în acord comun vor încheia pace, și nici unul din aliați nu va propune condițiuni de pace, fără admiterea lor prealabilă de ceilalți aliați. Declarațiunea aceasta s'a făcut în trei exemplare. (Agenția telegrafică ungară).

† George Pop

parohul Mihălțului.

În 2 Septembrie a. c. dimitea la 4 ore a adormit în Domnul — după grele suferințe — vrednicul paroh al Mihălțului Gheorghe Pop.

Pentru o mai bună și acurată îngrijire medicală nu de mult venise la Blaj la fratele său, părintele canonic Ștefan Pop, dar pe lângă toată dragostea și îngrijirile date, nu a mai putut dobândi vindecare sănătății sale sdruncinate și astfel preotul acesta bun, blând și de o atabilitate extraordinară și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în floarea bărbăției la vârsta de 48 ani.

De vestea morții lui au rămas adânc indurerați nu numai scumpulii săi familiari, ci aproape toți ceie au cunoscut acest suflet bun, ceeace s'a dovedit mai ales cu prilejul înmormântării, la care au luat parte — afară de poporul din satele învecinate — mulțime multă de inteligență — preoți și mireni — de pe Târnavă, Murăș, din Blaj, Teiuș, Aiud precum și din comunele de sub poalele munților apuseni.

Osemintele defunctului după stîntire și binecuvîntare, îndeplinită de protopopul Blajului George Bărbat, au fost transportate din Blaj cu trăsura până la Mihălț.

Conductul funebru ajuns în Crăciunel a fost întimpinat de parohul Crăciunelului Nicolae Lațiu îmbrăcat în sîntele odăjdii, care l-a însoțit mai departe. În comuna Cisteiu român asemenea a ieșit intru întimpinare parohul de acolo Teodor Abrudan.

La ieșirea din Cisteiu, se vedeau venind într'un șir lung în frunte cu 10 prapori bisericești mulțimea poporului din Mihălț — fiii săi sufletești —, cari cu lacrimi în ochi își întimpinau pe scumpul lor Părinte, care timp de 23 ani, cât le-a fost povătuitor cu zel neadormit s'a îngrijit nu numai de mântuirea sufletelor lor, ci și de binele și bunăstarea lor vremelnică.

Intre cântări funebrali, încunjurat de poporul din Mihălț — fără deosebire de confesiune — sicriul a fost ridicat din trăsura și așezat pe catafalca în mijlocul bisericii parohiale din Mihălț, unde împodobit cu frumoase cununi de flori a stat până la ziua înmormântării.

În tot timpul acesta biserica a stat deschisă și afară de rugăciunile publice de sara și dimineața, preoții din vecini au citit pericope din s. Evanghelie.

Înmormântarea ținută Vineri în 4 Septembrie la 3 ore d. a. a fost o grandioasă manifestare de dragoste față de iubitul defunct, a numărului public de aproape și din depărtare.

Prohodul a fost săvârșit de 8 preoți tractuali în frunte cu protopopul Gheorghe Bărbat. Cuvântul funebru l-a rostit Vasile Moldovanu, capelanul Blajului, iar cântările au fost executate de dulcele cântăreț al Blajului Aron Papiu.

Intreg decursul înmormântării a stors lacrimi de adîncă durere din ochii tuturor. Sfârșindu-se ceremonialul înmormântării sicriul a fost ridicat de preoți și condus la cripta familiară de lângă biserică, unde după deslegările îndatinate a fost lăsat în criptă...

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!
v.

Diverse.

Din cauza sf. sărbători „Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul“ nrul proxim va apărea Marți la orele îndatinate.

De ce naționalitate au fost papii? Se știe, că în decurs de trei veacuri, au fost aleși papi de origine italiană, precum e și noul papă, italian de origine germană. Dar și dacă socotim în general, mai mulți între papi au fost de origine italiană. Catalogul oficial al papilor, — socotind și pe Piu X și Benedict XV —, recunoaște 260 papi; după alte calculări însă 266 ar fi numărul pontificilor de până acum. Cauza acestei diferențe provine de acolo, că pe timpul invaziunii popoarelor, nu s'a condus corect catalogul papilor. După datele unui învățat italian, socotind, că până acum au fost 264 papi, dintre aceștia 209 au fost de origine italiană. După italieni urmează francezii, ei au dat bisericii 17 papi, grecii 14, syrienii 8, germanii 5, spaniolii 3, africanii 3, dalmatienii 2, portughezii, englezii și holandezii câte 1. Dintre cei 209 pontifici, socotiți ca italieni, în decursul veacurilor prime ale creștinismului, au fost mulți, cari n'au fost italieni, probabil că au fost de origine romană, veniți din diferitele părți ale imperiului roman.

Dela „Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei“ ni-se trimite următorul Aviz: Toate comandele și scrisorile, precum și banii de aci înainte să se trimită la adresa domnișoarei Otilia Bugner, noua conducătoare a atelierului din Orăștie.

Deva, la 7 Septembrie 1914.

Prezidenta: Elena Pop Hosszu Longin.

Călugărul Rasputin ucis. O telegramă din Petersburg venită prin Copenhaga la Berlin anunță, că călugărul Rasputin a fost omorît prin doue gloanțe de revolver, când a ieșit din biserică, unde s'a rugat pentru biruința armatelor rusești. Despre călugărul Rasputin și influința lui desăvârșită ce avea asupra familiei țarului am amintit nu demult când s'a comis un atentat contra lui, care n'a reușit. Atentatorul e un student la universitatea din Petersburg. Se zice, că Rasputin ar fi fost condamnat la moarte de un comitet revoluționar și în hainele atentatorului s'ar fi găsit sentința de moarte. Comitetul revoluționar a motivat sentința de moarte a călugărului prin aceea, că Rasputin e primejdios pentru poporul rusesc.

Necrolog. † Ana Pop n. Sdrenghea, protopopeasă văduvă, a adormit în Domnul Marți în 8 Septembrie n. 1914 la 2 ore d. a. în etate de 76 ani. Osemintele neuitatei defuncte se vor așeza spre odihnă veșnică Joi la 10 Septembrie 1914 la 3 ore p. m. în Mihălț.

— Preuteasa † Ana Spornic n. Popovicu, după scurte suferințe, a încetat din viață în 7 Septembrie 1914 st. n. la orele 3^{1/2} p. m. în al 73-lea an al etății și 53-lea al căsătoriei. Osămintele s'au așezat spre odihnă veșnică în 9 Septembrie la orele 2 după amiază în cimiterul gr.-cat. din Cohalm.

Proprietar, editor: Emil Tatar.

Redactor responsabil: Augustin Gruiția.